

Íslenska frændavitjanin.

Íslendingar vunu fyrsta leikin á Tvoroyri við 3-1 og taptu annan leikin við 2-3. Í Tórshavn vunu Íslendingar 3-0.

Tvoroyra boltfelag hefur bjóðað íslenska boltliðinum K. R. til kappleika á Tvoroyri, og komu Íslendingar við Lyrú seinast, hon var niðurfarandi.

Suður var farið við Streymi, ið var á Tvoroyri um 3-tíðina sunnunáttina. Hóast so seint var bryggjan full av fólki. Eitt sangaralið og hornblástralið var við at gera móttokufagnaði festligari.

Aftaná blásturin, og Streymur hevði lagt at, helt sóknarstýrisformaðurin hesa vælkomstrøðu: Íslendingar, frændir vorir, hinir frægu ífróttamenn!

»Á leikvøllum funnst í forðum at venja sær hond og fót teir mætastu garpar í norðrum, ei bílaði magn og mót.«

Svona kvæður eitt færeyiska skáldið, og satt er það.

Eitt einkenni Norðurlanda þjóðanna hevur verið og er enn, mikill vilji til keppni á leikvøllum.

Það er sagt — og mér finst vera mjög mikið í því — að hin sterki kynþátturinn á Norðurlöndum hafi nú mjög mikið að þakka hinum sterka ífróttahuga fyrir. Greinar hans hafa lyft ser ut yfir Atlandshafið hinga til skerjanna og enn fremur víðar um hnoitinn norður eftir, suður eftir og vestur um haf.

Fyrstir á sundi og ýtrastir á leikvøllum! — Það var heropið, sem herti og mykti, ekki aðeins liði og limi.

Það voru dagar þeir, er íslenska málið á tungu og á prent ekki var okkur Færeyingum ókunnigt.

Það er at harma, að þetta andlega samband og samstarf Íslendinga og Færeyinga tók at folna í bili; þó að það ekki enn sé alveg kafnað. Ég þekkti færeyiskan bónda, er órti dásæmli kvæði á gamalli norrænu, og var hann heima í íslenskum bókmentum eins og hann væri Íslendingur sjálfur. Og fleiri eru sem hægt er at taka sem dæmi um það, hvernig ífróttahuganum megnaði at halda við samúð — og auka frumefnið í hinum norræna kynspætti. Það er ekki slökknáð á þessum klettum, heldur er það at vinna sér fullan blóma aftur.

Besta dæmið um þetta finst mér það vera, að hið unga lífssterka lið þjóðanna nú á dögum hefur tekið upp þann holla sið að vitja hvers annars til það eftir bestu ættar og vinadyggðum með frægdarljóðum á leikvøllum og í veizluhöllum, eins og á heimilum að skapa hið sterkasta þjóðabandalag, sem aðeins getur hnýzt með böndum sem dregin eru í ættarinnar rauða blóði.

Kæru frændur vorir og frægu ífróttamenn! Okkur finst þessvegna mikil frægd og stór heiður

hér í kvöld at bera fram vorar bestu kvæður til ykkar. Og er það mér personulega stór gleði vegna þessa bæjar að heilsa yður og biðja yður at vera velkomnir hingað til okkar. Heilir og sælir!

Lengi lífi hinir íslensku frændir vorir, hinir frægu knattspyrnamenn.

Þeir leingi lífi! Hurra, hurra, hurra!

Leiðari íslenska liðsins takkaði í góðum orðum fyrri mótlokuna og rópti eitt lívi fyrri Tvoroyri og Føroyum og sungu teir so: Tú alfagra land mitt. Tvoroyramenn svaraðu við tí íslenska ljóðsönginum.

So var hildið niðan í klubban, har vertarnir aftan á ein kaffikopp fingur leirra gestir gívnar í hendi.

Kappleikurinn sunnudagin.

Veðrið var ekki av tí besta. Leikvøllurinn var nakað vátur, og har, sum hann var vallaður, var hann heldur hálur. Hetta kendist meinandi fyrri leikararnar.

Aftaná 5—10 minuttir fingur Íslendingar fyrsta málið — tað var eitt frispark.

Tvoroyramenn fingur at kenna, at teimum vóru móttir hindrskjótir og fimir mótstöðumenn. Tó má sigast, at Tvoroyramenn vardu seg væl og mannliga, og gjørdur hópin av góðum framlopum, ið gav teim 1 mál. Íslendingar frændir vunu henda leik við 3—1; av teim 3 vóru: 1 straffisparke- og 1 frisparksmál.

Allir menn vóru tó á einum máli, at spælið fór sera siðiliga fram.

Týsdagsleikurinn hin besti, ið er hildin á Tvoroyra boltfløtu.

Týskvöldið kl. 7 varð so leikur aftur hildin.

Frá báðum síðum varð hart — tó sera siðiliga — lagt út.

Tað eydnaðist at byrja við Tvoroyramonnum at halda boltinum yviri á íslenska partinum — og aftaná 6—7 minuttaspæl gjørdur Tvoroyramenn fyrsta málið. Mikil fagnaður millum áskoðararnar. Men nú tóku teir álvaskjótur og kringu íslensku frændirnir dykið mikla í seg og alla tíðina, ið eftiri var av fyrsta hálvleiki, áttu teir spælið. Tvoroyramenn kundu einans hugsa um at verja seg. Og her visti málmaðurinn hjá Tvoroyramonnum seg sum hin mætasta, sum á føroyskum leikvølli hevur verið. Tað var av sonnum ótrúligt so væl hann tók og skeyt boltin frá málinum. Men kortini fingur Íslendingar 2 mál henda hálvleikin.

Næsta hálvleik mentu Tvoroyramenn seg, serliga í seinra partinum. Ná tyktist kostirnir at hava skift. Tað vóru Íslend-

ingar, sum nú vórdur skorðaðir, so tað ráddi um hjá teim at verja mót teim hórðu og sera spennandi álopum, og hóast hin íslenski málmaðurinn mátti sigast at vera heppin og knappar á boltinum fingur Tvoroyramenn í hesum harða atíðið leirra 2 mál, og leyk so stalt hesin leikur við 3—2 til Tvoroyri.

Aftaná leikin vóru teir íslensku og føroysku spælarnir til smær-breyðs veitslu hjá sóknarstýrinum.

Ónskavaldið gjørdur Tvoroyri alment hal fyrri frændum okkara.

Leikurinn í Tórshavn.

Fríggjakvöldið var leikur í Tórshavn. Veðrið var av tí besta — blika logn.

Fyrri hálvleikur var harður og spælið reiðiliga javnt. Íslendingar vóru kanska ein mun kvikari og høvdu fult so gott samanspæl. Úrslitið av fyrri hálvleiki, 0—0, má sigast at geva góða mynd av leikinum. Framlopini vóru mong á bæði málini; men høvdu báðir partar hepnar málverjarar.

Annar hálvleikur var ekki meir enn byrjaður, tá Íslendingar gjørdur harða atsókn og fingur silt fyrsta mál. Nú tóktust Havnamenn at linka, og vóru Íslendingar meginpartin av seinna hálvleiki við yvirlutan. Teir fingur 2 mál afturat, og endaði leikur við vinningi fyrri Íslendingar 3—0.

Óivað høvdu Íslendingar signarin uppibornan; men Havnamenn spældu av tí besta og høvdu fortjent at sloppið væl biligari.

Aftaná leikin var veitsla hildin fyrri íslensku gestunum. Og í dag fara teir so heim aftur til Íslands.

Tíðindi.

Brugðuveiðan.

Ein bátur skjýtur. Hópurin av brugðu er við Føroyar. Men vegna veður hevur ekki borið væl til enn hjá hesum báti. Teir hava tó góðar vónir.

Sildrekaveiða. (Minkahvalskeiða)?

Ein hópur av sildreka finst við Føroyar. Hetta er smáur hvalur, sum illa loysir seg at skjóta hjá hvalastigara. Menn ið sigla við hvalabáti, halda, at tað vildi lónt seg væl at skotið henda hval við stórum motorbáti. Tvøstíð og spikið er góð menniskjafóði. Beinini eru ógvuliga feit, og kann hópurin av lýsi fáast úr teim. Her kanska gevst ein vinnuvegur fyrri nakrar dugiligar Føroyingar.

Ólavsekan

byrjaði við oysandi regni; men sjálfur ólavsekudagur var góður.

Í kappróðrinum luttóku einans 3 10-mannafor 2 úr Klakksvík og 1 úr Havn. Havnarbáturinn vann.

Svimjing var á Eystaruvág. Ikki vóru luttakarnir mangir.

!!

Døgurðamatúr:

Klippfisk, turran greipifisk

fáa tit í

A. T.

telefon 5.

DREINGJAKLÆÐIR

í stórum úrvali og góðum kvaliteti! Alt gjøgnumfóðrað! Passar til allar dreingir frá 3—17 ár.

Orðrar út á bygðirnar avgreiðast umgangandi móti postuppkrevjan.

Kathrine Petersens klæðnabúð, Tvoroyri.

Vakrir, sera biligir

Klædningar

Biligir góðir, gráir og hvítir

sum marskógvar.

Góð og bilig undirklæði.

Ymisk sløg av arbeiðsklæðum.

Orðrar frá bygðunum postsendast!

úr. 5. Trolaradriftn, úr. 5. Tvoroyri.

Svimjingin var deilvís ein kapp- og deilvís framsýning.

Í kappriðingini luttóku 26. Av monnum vóru hesir fyrstir: Meinhard Hansen, Tórshavn, Johs. Olsen, Hvalvík og Alex Samuelsen, Tórshavn. Kappriðingin millum smádreingir varð vunnin av Viljormi Tórshheim, Tórshavn.

Fótbóltsleikin millum H. B. og Klakksvíkar Ítróttarfelag vann H. B. við 5—1. Leikin millum Tvørá Boltfelag og B. 36 vann T. B. við 1—0.

Av ymsum framsýningum um ólavsekuna skulu vit nevna A. Joensens myndaframsýning, ið var sera góð.

Leonardis Folkeforlystelser sermerkti sjálvandi hátíðina.

Grindir.

Ólavsekudag varð grind funnin í Hestfirði. Eitanin var at reka hana á Miðvág, men hon slapp. Miðvikudagin doyðu 140 hvalir á Miðvági og 26 norði í Sundum.

Leonardis Tivoli.

Sum lýsingin sigur frá, skal Leonardis Tivoli í morgin, mánadagin, týsdagin og miðvikudagin hava sínar síðstu fram-

sýningar í Havn aftaná ferðina til Klakksvíkar og Fuglafirðar. 3 teir síðstu dagarnar verður 1/4 av yvirkotinum latið til Føroya felag móti tuberklaskjúku.

Hvalaveiðan.

Til hvalastöðina við Áir eru fald innkomnir 31 hvalir. Heykur 13, Falkur 11 og Christovam Ribeiro 7.

Frelsens Hær.

Söndag Kl. 11 Helliggøresesmode. Kl. 5 Friluftsmode paa Vaglet. Kl. 8 Frelsensmode med Soldatindvielse. Kapt. Nybraten Lnt. Solhaug med en Skare Vidner. Alle velkommen. Bornemøder Kl. 2 og 6.

Druknað.

Porkeri.

Fyri nøkrum dögum síðani druknaði ein 10-ára gomul genta Maria Bech. Hon var saman við 2 øðrum gentum farin at svimja og sakk. Hinar royndu at bjarga henni, men djúpt var, og tað miseydnaðist. Tær fóru so til húsar eftir fólki. Ein 16-ára gamalur drongur, Jacob Heinesen, var fyrstur at hylinum. — Hann kavaði eftir gentuni; men tá var hon lík.